

# ועכשיו עם הקובץ

עבגד יבאור



**זהירות**

אתם לא רואים

מעבר לקיץ



ניקוד: אמיתי צמרת ואור שושני

ייעוץ: ערן הדס

אוספי שירים קודמים:

[שירים אותו דבר](#) (2011)

[קריאות ביניים](#) (2012, עם ערן הדס)

## בְּלוֹז

ההוא שְׁהַתְּפָרֶסֶם-

מְשׁוֹרֵר בִּינוֹנִי.

וְגַם אֲנִי

בְּיַבִּי

גַּם אֲנִי

## מְדִינִיּוֹת

לא מְקַבְּלִים צ'קִים

אֵין הַחֲלָפוֹת

מָה שְׁיֵשׁ

זֶה מָה שְׁיֵשׁ

\*

כְּדִי לִהְיוֹת נְאוֹר  
אָמַרְתִּי "בְּקֹר אוֹר"  
לְמַאבְטַחַת

כְּדִי לִהְיוֹת שְׁוִיוֹנִי  
קָרַאתִי "אֲדוֹנִי"  
לְמִנְקָה

כְּדִי לִהְיוֹת מְאָזֵן מְגִדְרִית  
בְּתוֹךְ מְגִבְלוֹת הַשְּׁפָה הָעֵבְרִית  
כְּתִבְתִּי בְּשִׁיר מְאֲבַטַחַת אִשָּׁה  
וּמְנַקָּה גִבֹּר וְלֹא לְהִפְךָ

(כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּאֵמַת)

\*

חֲלָלִים בְּמִבְצָע

אָחַד

וְעוֹד אָחַד

\*

## בילדאפ

לרחובות של אשכנזים יש שמות מהטבע  
לרחובות של מזרחים יש שמות של אשכנזים  
לרחובות של ערבים יש שמות של מספרים  
וגם לרחובות של מנהטן בעצם,  
אבל זה משהו אחר  
כי ניו יורק  
ובכן  
ניו יורק

השתילו דגל ישראל  
בתחת של ראש העיר  
והוא ממש קטן  
ראש העיר, אהלן  
(חשוב לציין שזה בכלל משל, האחרים,  
הדגל על כל פנים מסתר בבד המכנסים)  
ובכל פעם שראש העיר יושב  
אז מפרספקטיבה רקטאלית  
זה מכאיב  
וראש העיר חושב  
שמספיק עם לאמנות קונספטואלית  
בתל אביב



\*

מָה שְׁדָרוּשׁ לִי הוּא  
שׁוֹאֵב אֶבֶק רוּבוּטִי

עָגַל וְחָכַם שְׁנַזְהַר מִפְּנֹת  
וְעוֹקֵף בְּתְבוּנָה רַגְלִי שְׁלֻחָנוֹת

מְטֹאֵטֵא בְּלִי לֵאוֹת וְעִמַּל כָּל יוֹם  
וּמְבָרִיק כָּל מְרֻצֶפֶת וְשׁוֹב לְמָקוֹם

וּבְעָרְב, אֶסִּיר תּוֹדָה,  
הוּא יְחַפֵּה מְלֵא אֶבֶק  
לְשׁוּבֵי מִהָעֲבוּדָה

\*

רְאִיתִי אֶת מְאִיר סְוִיסָה בְּרֻכָּת  
הַמְאִיר סְוִיסָה רְאָה אוֹתִי

מְאִיר סְוִיסָה בָּזָה לֹא אָרְאָה עוֹד (בְּרֻכָּת)  
עַד יוֹם מוֹתִי

עָבַר אוֹתִי אֶז רֶטֶט שֶׁל "אוֹי, אֵיךְ הוּא הַזְדִּיקוֹ"  
אָמַרְתִּי לְעֶצְמִי "וְאַתָּה מָה?"  
וְהוּא רְאָה לִי אֶת הַמְחֻשְׁבוֹת, וְהֵן  
הֵיוּ מְחֻשְׁבוֹת זְמָה

**טְרִיּוֹנָה**

חֲרָדָה לֹא נִכְנָסֶת טוֹב בְּמַלִּים:

תַּעֲטוֹף אוֹתָהּ בְּמַלִּים – הַמַּלִּים יִתְעַקְמוּ  
 תַּעֲטוֹף אֶת הַמַּלִּים בְּחֲרָדָה – הַמַּלִּים יִמְחָצוּ  
 תַּעֲשֶׂה בְּזֶה כָּל מִינֵי שְׂמִינִיּוֹת בְּאֹיֵר  
 תִּסְפָּר אֶת זֶה לְעֶצְמָהּ בְּצוּרָה שֶׁל שִׁיר  
 תִּבְיֵט בְּאֹר, בְּפִנָּה, בְּמִטְבַּח  
 וְתִפְתַּח חֵלוֹן וְשׁוּב תִּנְכַּח  
 בְּהִתְאַרְךָ הַצִּלְלִים  
 חֲרָדָה לֹא נִכְנָסֶת טוֹב בְּמַלִּים

1. טוב לך?
2. למה חזרת לעשן?
3. למי הצבעת בבחירות האחרונות?
4. איך קראו לחיל ההוא שראית נהרג בתאונת אמונים?
5. איך קראו לנערה ההיא על שפת הפנת ב-97?
6. ואיפה היא היום?
7. מה היתה הריח בארגז המצעים בבית של סבתא, איפה ששמיכות הפוך?
8. מתי שברת את היד ואיך?
9. מה היתה כנאי הגנאי שבו קראו לך במשך רב היסודי?
10. איך מכינים פדורי שוקולד?
11. מה היתה צבע המצופים שאתם למדת לשחות?
12. מה הרגשת בקצות האצבעות כשנגעת בברזל החלוד בחצר הגרוטאות?
13. מתי ראית את ההורים רבים בפעם הראשונה?

סבם את נקודותיה



\*

אָקס הוא הנעלם במשואָה  
בלומר מסמן את האוצר  
בלומר הנעלם בלשון עבר  
שלא נשאת לו  
או שהתגרשת  
והפסקת לקחת גלולות וְחִזְרְתָּ שוב  
ועכשו צריך לגרש מגופך  
לחלץ איברים  
להעביר אגפים  
ולפתר

\*

לקרא שירה זה כמו לחפש מתכות  
על שפת הים  
לדשדש בחול, בשממל השמים,  
וללכת בין בני האדם  
בעינים משפלות,  
להטיל ספק בכיול הגלאי,  
לקוות לאוצר

\*

הַפְּרָדוֹ מְאֵהוּב פְּעַם בְּ  
זֶה מִפְּנֵה אֶת הַדֶּרֶךְ לְ  
זֶה עוֹשֶׂה אֹר וְתִבְלַת  
זֶה פּוֹתֵחַ עוֹד דָּלַת  
מִחֻדָּשׁ וּמִפְּרָה  
אֲבָל אִם בְּמִקְרָה  
לֹא זְכַרְתָּן, וְשׁוֹב הָעֶצְבוֹת מְצַמִּיתָה  
וְשׁוֹב הָאֲבִיב וְשׁוֹב הַחֹשֶׁה -  
דַּעוּ בִּי טוֹב עוֹד יְהִי  
וְנִכּוֹן וְיִפֶּה  
הַפְּרָדוֹ מְאֵהוּב  
פְּעַם בְּ

\*

אֲנִי רוֹצֶה תָּמִיד  
לְהִיּוֹת בְּשָׁנִי - שְׁלִישׁ גְּבֵה הַצְּמֶרֶת  
בְּדִי שְׁלֹא לְפַקֵּק בְּכָל עֵנִין הַטְּפוּס  
מִחֻמַּת הַנִּמְךָ הַמִּיָּאֵשׁ  
אוֹ הַגְּבֵה הַמְּסַחֵר  
וְתָמִיד לְחוּשׁ רֵיחַ דֶּקֶשׁ שֶׁל אֲדָמָה  
וְתָמִיד לְרֵאוֹת קֶרְעֵי שָׁמַיִם  
וְלְהִיּוֹת סָמוּךְ לַגָּזַע  
וּבְתִנּוּעָה

## מפעילת מחשב

תלחצי עלי Ctrl-Alt-Del

ותאמרי לי "התחל"

ו"התעלם משגיאות"

סטיל אם ואחות

ואם אני מתפתל

ואם אני מסתבך

תאמרי לי "בטל"

אמרי לי: "המשך".

\*

התעוררתי לגלות

שכל הדברים הנוראיים ההם

היו חלום

ושכל הדברים האלה

שעלולים להתנפץ לרסיסים בכל רגע

צדן במקום



\*

מַחֵה תְּמַחָה אֶת זְכַר עֲמֶלֶק  
אָבֵל זְכַר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ  
וְכָךְ תִּזְכֹּר שְׁעָשׂוֹ לָךְ דְּבַר-מָה  
אָבֵל לֹא תִזְכֹּר מִי

וְתִנְדֹּד בְּעוֹלָם, בְּאֲדָם שְׂאֵבֵד אֶת מְשַׁקְפִּי  
אֶךְ נִשְׁמַט מִמֶּנּוּ מָה הוּא מְחַפֵּשׁ  
וּמִבְטוֹ תוֹעָה בְּטִשְׁטוּשׁ בֵּין כָּל הַחֲפָצִים בַּחֲדָר  
מְחַפֵּשׁ יְשׁוּעָה

\*

הַטְּפָטוּף שֶׁהַחַל בְּשִׁהְיֵינוּ בְּנֵי עֲשָׂרִים  
מִתְגַּבֵּר לְזָרֵם מִתּוֹן וְקְבוּעַ  
אָחָד אָחָד לֹקַח אוֹתָם הַסְרָטוֹן  
תְּאוֹנוֹת הַדְרָכִים בְּקְבוּצוֹת, גַּם פְּגוּעַ

וְהֵם כְּמוֹ נִדְחָקִים בֵּין אוֹתֵיזוֹת שְׂמֵם בְּפוֹנֵט חַיִּים בּוֹלֵד  
וְנִחְלָצִים מִבְּעַד לְמִסְגְּרוֹת דִּי  
לְעוֹלָם שֶׁכְּלוּ הַשְּׁתַּכְחוֹת מֵהֵלֶב  
וּבִתְחִית הַמוֹדְעָה:  
הַחֲבָרִים, הַמְשַׁפָּחָה -  
כְּמוֹ טְרִילָר לְמוֹדְעוֹת שְׂיָבוֹאוּ

וּבִשְׁעַת הַלְוָיָה נִאוֹתַת זֶה לְזֶה  
בְּהִנָּהוּן חָשׁוּק וְחָרָד:  
הַדְּאָבִים מְקִיפִים אֶת הַמְחַנָּה  
סְטוּפ  
הַלְוִיָּה יוֹרֵד

## מְרִיבֵי הַפּוֹכֵחַ

בְּנֵי הַתִּינוּק הוֹלֵךְ בְּבֵית  
מַחְזִיק בְּאֶצְבָּעוֹת שְׁתֵּי יָדָיו – הַהוֹלֵךְ מֵאַחֵר –  
וְהוּא מְכַוֵּן אֶת דְּרָבְנוּ בְּפְרוֹזְדוֹר  
וְאֵת יָדָיו וְרַגְלָיו וְלִבֵּי  
כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתִי אֲנִי לְאָבִי  
וְהוּא לְאָבִיו לְפָנָיו וְלִפְנֵי לְפָנָיו  
עַד לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן  
שֶׁהוֹבִיל אֶת אֱלֹהָיו

\*

רַב הַזְמַן אֲנִי מִתְכַּוֵּן לְאֶסוֹן  
אִף שֶׁהָאֶסוֹן כְּבָר קָרָה  
וְעִכְשָׁו קָר וְכָבֵד  
מִתְחִיל לְכַאֵב לִי  
בְּמִקוֹמוֹת שְׂבוּאִים לְזִקְנִים  
וְאֲנִי מְכַרְח לְשֵׂאת אֶת עֲצָמֵי לְסִלּוֹן  
וּמְכַרְח לְבַדֵּק שׁוֹב אֶת הַחֲלוֹן  
וְלִצְעַד בְּמִסְדְּרוֹן  
וְלִשְׁכַּב וּלְהִתְכַּוֵּן  
וּלְהִתְכַּוֵּן לְאֶסוֹן

\*

להתעורר מילד באמצע הלילה  
זה כמו להתעורר מנפילת מזודתך בקרון האחרון של רכבת

תחילה הבהלה והדחיפות המסימת וגם  
הבוא-נודה-בזה - עצבים  
ואחר כך-  
משהכל נרגע ונאסף ושב למקומו-  
הלהביט מהחלון  
והלראות את השנה מתרחקת

וכמו בניסה לעיר גדולה דרך פרבריה  
לחוש את הבקר מתקרב

\*

ובתמונות רואים שהיינו יפים  
וקולם התפקע מרב יפיינו ולא ידענו  
והסתכלנו לתוף עדשת המצלמה  
והורינו ידעו והסתכלו בנו מבעדה  
ומפגש המבטים היודע והלא-יודע  
נצרב בקרט הצלום  
והוא יסוד הגעגוע

\*

הִיָּה רִגַע שָׁבוּ נִזְכַּרְתִּי בְּשִׁיר שֶׁל זָךְ  
וְרַק אַחַר כֵּן  
הִסְתַּבֵּר  
שָׁזָה הִיָּה שֶׁל מִשְׁהוּ אַחַר

וּבְכֵל לֹא שִׁיר,  
אֶלָּא קוֹרָאֵל שֶׁל בָּאָךְ  
שֶׁבְּאוֹתוֹ הִרְגַע הִיָּה  
שִׁיר שֶׁל זָךְ

כֵּן אֲנִי דוֹכֵר  
אֶת הַהֲזָכְרוֹת, וְאֶת הַהֲזָכְרוֹת בְּטָעוֹת.  
וְהַהֲזָכְרוֹת בְּהֲזָכְרוֹת בְּאוֹתוֹ הִרְגַע  
בְּחַיִּי  
מִזְכִּירִים לִי עֲכָשׁוּ שִׁיר שֶׁל עֲמִיחִי.

\*

אָבִי, מִגֶּשֶׁם כָּבֵד כִּמְעַט כָּמוֹ בְּנִי  
מִפִּיל בּוֹס זְכוּכִית  
וְאֲנִי מִגְרֵשׁ אוֹתוֹ, מְטֹאֲטֵא אֶת הַשְּׂבָרִים,  
וּמְטֹאֲטֵא וּמִגְרֵשׁ מִחֲשָׁבוֹת עַל יְתֻמוֹת,  
וְצוֹעֵק שֶׁכֶּלֶם יִשְׁמְעוּ:  
”שֹׂאף אֶחָד לֹא יֵלֵךְ פֶּה יַחַף עֲכָשׁוּ, טוֹב?”



\*

בְּשִׁלְטֵי הַדְּרָכִים הַיְרֻקִים מְנַקֶּדֶת הַמֶּלֶה מְחַלֵּף

בְּמִין הַלְחָסֶדוּדְאָבִידְנִי עַל מָה שְׁחַלֵּף

וּמַהֲקַפְדָּה עַל הָאֶפֶן שְׁמַחֲלִפִּינוּ נְהָגִים

יִהְפְּכוּ כָּל שְׁלֵטֵי הָאָרֶץ יַחַד לְשִׁיר-נְהָגִים,

מְקַטֵּעַ וְרִפְטֵטִיבִי וּפְתוּחַ לְקִרְיָאָה,

עַל הַשְּׁאֲרָה-מְאַחֵר וְהַחֲלִיפָה-עַל-פְּנֵי

וְעַל חֲדוֹת הַנְּסִיעָה.